

Avondmaal als gebed

Toen Jezus het laatste avondmaal met zijn discipelen gebruikte zei Hij: *öDoet dit tot mijn gedachtenisö* (I Cor. 11:24-25). Het avondmaal is een gedachtenismaal. Dat is iets anders dan een herdenkingsmaaltijd.

Niet ons denken maar Gods denken is belangrijk.

Jezus heeft het avondmaal niet ingesteld als een passende gelegenheid om zijn kruisdood te herdenken. Herdenken is machteloos terugdenken aan wat eens gebeurde. Ons denken aan wat op Golgotha gebeurde is machteloos. Het verandert niets in ons leven. Denkend aan Jezus' offer kun je je aan het avondmaal heel klein voelen en dankbaar en ontroerd. Dat zijn de gevoelens die aan het avondmaal geheel op hun plaats zijn. En ze hebben er hun waarde. Maar met die gevoelens ben je nog geen ander mens. Gevoel, ook gevoel van dankbaarheid en ontroering, is als een zoete geur van seringen op een windstille voorjaarsavond: Bij het eerste briesje is het verdwenen. Als er als christen werkelijk wat van mij gevraagd wordt, als het er in mijn leven echt op aankomt, helpt mijn denken aan Jezus weinig. Ik kan dan slechts bidden: *öHeer, denk aan mij!ö*.

God gedenkt zijn Zoon.

Aan het avondmaal gaat het niet om ons denken, maar om Gods denken. Wanneer Jezus zegt: *öDoet dit tot mijn gedachtenisö*, heeft Hij niet ons denken aan hem op het oog, maar Gods denken aan hem. We mogen Jezus' woorden *öDoet dit tot mijn gedachtenisö* lezen als: Doe dit *zó*, dat God denkt aan mijn lijden en sterven. God, de Vader, denkt aan het lijden en sterven van zijn Zoon. Op de derde dag na Goede Vrijdag, op de Paasdag, gedacht God Jezus' kruisdood. Toen Hij dat deed, wakte Hij hem op uit de dood. Telkens wanneer de gemeente het avondmaal tot Jezus' gedachtenis viert, roept zij God op het werk van zijn Zoon te gedenken zoals Hij dat op Paasmorgen deed: *öGod ga door met wat u op Pasen begonnen bent te doen. Toen hebt U uw Zoon opgewekt als eersteling van de gehele schepping. Doe met alle anderen wat U met uw Zoon hebt gedaan. Geef allen het leven in heerlijkheid!ö*.

Avondmaal als gebed om de voltooiing van het in Christus begonnen werk.

Het avondmaal is een gebed. Niet alleen de dankzegging voor brood en beker zijn gebed. Ook het breken van het brood en het uitgieten van de wijn zijn gebed. Handelingen, gebaren die gebed zijn. Het breken van het brood brengt God het verbroken lichaam, van zijn Zoon in gedachtenis. Het uitgieten van de wijn brengt God het vergoten bloed van zijn Zoon in gedachtenis. Het beweegt God om in de gemeente, om in de gehele schepping, te voltooien wat Hij begonnen is te doen in de opwekking van zijn Zoon uit de dood.

Alleen onvolkomen gelovigen kunnen het avondmaal tot gedachtenis vieren.

Het avondmaal is bestemd voor christenen die weten - en het ook willen weten! -, dat er nog van alles aan hen ontbreekt. Het avondmaal is geen feestmaal ter ere van de meest geslaagde christenen. Het is een gebed van onvolkomen gelovigen om de voltooiing van Gods heiligend en vernieuwend werk in hun leven, om wille van Christus' offer. Sommige christenen blijven van het avondmaal weg, wanneer zij zich bewust zijn van fouten, nalatigheden, schuld. Er is juist alle reden om dan wel te gaan, onder belijdenis van alles wat niet in orde is. Alleen onvolkomen christenen kunnen het avondmaal tot gedachtenis vieren.

Olof de Vries